

ROZHODNUTIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky – odvolací disciplinárny súd v zložení z predsedu senátu JUDr. Martina Piovarsyho a sudcov JUDr. Stanislava Beňa, JUDr. Vojtecha Lefflera, JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Eriky Zajacovej na verejnom zasadnutí 30. októbra 2008 v disciplinárnej veci vedenej proti JUDr. J. H., sudcovi Špeciálneho súdu v P., pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. b/ o odvolaniach ministra spravodlivosti Slovenskej republiky a sudcu JUDr. J. H. proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – prvostupňového disciplinárneho súdu z 28. februára 2008, sp. zn. 2 Ds 11/2005, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov napadnuté rozhodnutie **s a z r u š u j e** vo výroku o uloženom disciplinárnom opatrení.

Podľa § 117 ods. 5 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov sudcovi JUDr. J. H. **s a u k l a d á d i s c i p l i n á r n e o p a t r e n i e – z n í ž e n i e f u n k č n é h o p l a t u o 5 0 % n a o b d o b i e ô s m i c h m e s i a c o v .**

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odvolanie sudcu JUDr. J. H. **s a z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Najvyšší súd Slovenskej republiky – prvostupňový disciplinárny súd rozhodnutím z 28. februára 2008, sp. zn. 2 Ds 11/2005, v bode 1/ uznal sudcu Špeciálneho súdu v P., JUDr. J. H. za vinného zo závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. b/ s poukazom na § 116 ods. 1 písm. a/ a § 30 ods. 1 Zákona o sudcoch a prísediacich

a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len Zákona o sudcoch a prísediacich), ktorého sa mal dopustiť tak, že

dňa 15. júla 2005 po tom, čo ako vodič motorového vozidla zn. R [redacted] M [redacted] S [redacted], ev. č. [redacted], spôsobil v smere Žiar nad Hronom – Zvolen, kde pri Šašovskom Podhradí na ceste I/50 v km 218,620 dopravnú nehodu, po zrážke pri vyšetrení príčin dopravnej nehody sa odmietol podrobiť vyšetreniu na zistenie alkoholu dychovou skúškou prístrojom, ktorým sa určí objemové percento alkoholu v krvi a následne sa odmietol podrobiť aj lekárskeму vyšetreniu odberom a vyšetrením krvi, na ktoré bol vyzvaný vyšetrujúcim príslušníkom policajného zboru.

Za to mu bolo podľa § 117 ods. 5 písm. b/ Zákona o sudcoch a prísediacich uložené disciplinárne opatrenie – zníženie funkčného platu sudcu o 50 % (päťdesiat) na obdobie 3 (troch) mesiacov.

V bode 2/ citovaného rozhodnutia pre skutok, ktorý sudca spáchal na tom skutkovom základe, že

dňa 15. júla 2005 po tom, čo ako vodič motorového vozidla zn. R [redacted] M [redacted] S [redacted] ev. č. [redacted] viedol vozidlo v smere Žiar nad Hronom – Zvolen, kde pri Šašovskom Podhradí na ceste I/50 v km 218,620 chcel predchádzať pred sebou idúce nákladné motorové vozidlo zn. A [redacted], ev. č. [redacted], ktoré v čase nehody viedol vodič a majiteľ motorového vozidla J [redacted] T [redacted], pričom mu zazvonil mobilný telefón, ktorý mal upevnený na prístrojovej doske a potom ako odpútal od vedenia motorového vozidla pozornosť na mobilný telefón, narazil prednou časťou svojho vozidla do zadnej časti vozidla zn. A [redacted]

bolo disciplinárne stíhanie podľa § 76 ods. 1 písm. f/ s poukazom na § 20 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov zastavené.

Proti tomuto rozhodnutiu podali v zákonnej lehote odvolania minister spravodlivosti Slovenskej republiky voči výroku o uloženom disciplinárnom opatrení a sudca JUDr. J [redacted] H [redacted] voči výrokom o vine v bode 1/ napadnutého rozhodnutia a uloženom disciplinárnom opatrení.

V písomnom odôvodnení odvolania minister spravodlivosti Slovenskej republiky uviedol, že sudca konaním v bode 1/ prvostupňového rozhodnutia narušil dôveryhodnosť súdnictva a osobitne špeciálneho súdu, na ktorom má podľa jeho tvorcov pôsobiť sudcovská elita. Sudca svojím konaním ako osoba povinná rešpektovať všeobecne záväzné právne predpisy svoju povinnosť nesplnil, hoci mu vyplýva nielen z postavenia občana, ale hlavne z postavenia sudcu ako verejného činiteľa, ktorého pracovnou náplňou a poslaním je rozhodovať o nedodržiavaní a nerešpektovaní zákona ostatnými občanmi. Poukázal na vyššiu náročnosť na zákonnosť správania sa sudcu špeciálneho súdu a z týchto dôvodov považoval uložené disciplinárne opatrenie za neprimerane mierne.

Navrhol preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky – odvolací disciplinárny súd napadnuté rozhodnutie vo výroku o uloženom disciplinárnom opatrení zrušil a sám vo veci rozhodol tak, že sudcovi JUDr. J. H. uloží prísnejšie disciplinárne opatrenie, a to preloženie sudcu na súd nižšieho stupňa.

Sudca JUDr. J. H. v písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že jeho konanie v bode 1/ napadnutého rozhodnutia nemožno právne posúdiť ako závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich. Podľa jeho názoru uvedeným konaním spáchal len priestupok ako v bode 2/ prvostupňového rozhodnutia, a preto aj v tomto prípade malo byť disciplinárne stíhanie zastavené. Vykonané znalecké dokazovanie objektivizovalo jeho výpovede a bolo ním preukázané, že odmietnutie vykonania dychovej a krvnej skúšky bolo podmienené jeho zdravotným stavom po dopravnej nehode, a preto nešlo o „chladný kalkul“. Znalecký posudok vyhotovili znalci erudovaní vo svojom odbore a aj keď je posúdenie otázky príčetnosti otázkou právnou, polemizovať s názormi odborníkov osobám s nie medicínskym vzdelaním podľa názoru sudcu neprináleží. Znalci potvrdili, že po dopravnej nehode u neho nastúpili modely správania, ktoré s racionalitou nemajú nič spoločné a ktoré aj keď ho zodpovednosti za spáchaný skutok nezbavujú, výrazne ju znižujú a znižujú tak nebezpečnosť jeho konania. Žiadne alkoholické nápoje pred jazdou nekonzumoval a opak nevyplýva ani z výpovedí vypočutých svedkov. Jeho správanie po dopravnej nehode, bolo bez akýchkoľvek excesov a neprekročilo rámec obvyklého správania priestupcu. Disciplinárneho previnenia sa doposiaľ nedopustil a neboli zistené ani iné priťažujúce okolnosti. Z týchto dôvodov svojím konaním v bode 1/ napadnutého rozhodnutia zákonné znaky závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. b/ Zákona o sudcoch a prísediacich nenaplnil. Poukázal aj na iné rozhodnutie disciplinárneho senátu súdu prvého stupňa z toho istého dňa (1 Ds 3/2007),

ktorým za rovnako závažné konanie iného sudcu bolo od uloženia disciplinárneho opatrenia upustené. Podľa jeho názoru týmto postupom bol narušený princíp predvídateľnosti práva a napadnuté rozhodnutie nie je v súlade s medzinárodnými dohovormi, garantovanými princípmi rovnosti pred zákonom, právnej istoty a právom na spravodlivý súdny proces, ktoré upravujú čl. 12 ods. 1 a čl. 46 ústavy a čl. 6 a čl. 14 Európskeho dohovoru o ľudských právach a nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky PL ÚS 16/1995, I. ÚS 87/93, PL ÚS 16/95 a II. ÚS 80/99. Napokon namietol, že minister spravodlivosti v danom prípade nie je oprávnený podať samostatne odvolanie, pretože návrh na začatie disciplinárneho konania podal spolu s predsedom Špeciálneho súdu v P[REDAKOVANÉ].

Navrhol preto, aby odvolací disciplinárny súd napadnuté rozhodnutie vo výroku o vine v bode I/ napadnutého rozhodnutia a uloženom disciplinárnom opatrení zrušil a sám vo veci rozhodol tak, že disciplinárne stíhanie za predmetný skutok podľa § 76 ods. 1 písm. f/ s poukazom na § 20 zákona č. 372/1990 o priestupkoch zastaví.

Odvolací disciplinárny senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na podklade odvolaní ministra spravodlivosti Slovenskej republiky a sudcu JUDr. J[REDAKOVANÉ] H[REDAKOVANÉ] preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým môže odvolateľ podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie sudcu nie je dôvodné.

Po preskúmaní obsahu predloženého spisu odvolací disciplinárny senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zistil nasledovné skutočnosti.

Sudca JUDr. J[REDAKOVANÉ] H[REDAKOVANÉ] v priebehu celého disciplinárneho konania popieral úmysel vyhnúť sa skúške na zistenie alkoholu v krvi a svoje konanie odôvodňoval amnéziou vyvolanou postkomočným syndrómom.

Svedok B[REDAKOVANÉ] K[REDAKOVANÉ] z Okresného dopravného inšpektorátu v Žiari nad Hronom, ktorý vyšetroval príčiny dopravnej nehody a priamo na jej mieste so sudcom komunikoval vypovedal, že tento bol síce v strese, ale sa správal úplne normálne, rešpektoval všetky jeho výzvy a pokyny. Sudca výslovne priznal porušenie dopravných predpisov, svoje zavinenie na dopravnej nehode a bol si vedomý svojej zodpovednosti. Na výzvu sa však odmietol podrobiť dychovej skúške na zistenie alkoholu v krvi, čo odôvodnil tým, že sa nemôže nadýchnuť a je mu špatne. Na opätovnú výzvu s odstupom dvoch, troch minút reagoval sudca

znovu negatívne s odôvodnením, že sa nemôže nadýchnuť, lebo má nejaké bolesti. Následne bola privolaná lekárska služba, ktorá vykonala lekárske vyšetrenie a sudcu odviezla na ošetrovanie do nemocnice.

Z priestupkového spisu Okresného riaditeľstva Policajného zboru Okresného dopravného inšpektorátu v Žiari nad Hronom sp. zn. ORP-P-436/DI-2005 vyplýva, že sudca sa opakovane odmietol podrobiť dychovej skúške a dopravnú nehodu opísanú v bode 2/ prvostupňového rozhodnutia zaviniť výlučne svojím nesprávnym konaním.

Svedok J. T., ktorého výpoveď z podania vysvetlenia z priestupkového konania (z 15. júla 2005) bola na ústnom pojednávaní prečítaná, vypovedal, že po dopravnej nehode mu sudca na jeho otázku odpovedal, že je v poriadku (č. l. 87).

Lekárka, ktorá JUDr. J. H. po dopravnej nehode ošetrovala MUDr. M. Š. - F. v lekárskej správe vyhotovenej 15. júla 2005 o 21.08 hod., teda s časovým odstupom hodiny a pol po dopravnej nehode uviedla, že sudca sa podrobil všetkým jej palpačným vyšetreniam ako aj RTG vyšetreniam lebky, krčnej chrbtice a pľúc. Pri vyšetrení bol sudca orientovaný v čase a priestore správne a rovnako i keď s latenciou odpovedal na kladené otázky. V správe tiež uviedla, že u sudcu išlo o stav po otrase mozgu, konštatovala neistú chôdzu a natiiahnutie krčnej chrbtice. V ďalšej lekárskej správe z toho istého dňa, ktorú vyhotovila pre políciu uviedla rovnaké zranenia sudcu, tieto hodnotila ako ľahké a navyše uviedla, že sudca odobratie krvi na alkohol odmietol.

Na svojich zisteniach svedkyňa zotrvala aj na ústnom pojednávaní, zdôraznila, že otras mozgu sudcu bol ľahkého stupňa a dodala, že počas vyšetrenia poruchu vedomia u sudcu nezistila a ku svojim záverom dospela na základe objektívneho vyšetrenia pacienta JUDr. J. H. ktoré je pri orientačnom neurologickom vyšetrení štandardné. Takýmto postupom je zisťovaný na chirurgickej ústavnej pohotovosti celkový stav pacienta.

Z obsahu predloženého disciplinárneho spisu napokon vyplýva, že ešte na mieste dopravnej nehody sudca z mobilného telefónu dvakrát telefonoval svojej manželke, ktorá pre neho neskôr na miesto dopravnej nehody prišla.

Zo záverov znaleckého posudku z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatrie vyplýva, že

1/ JUDr. H. v minulosti netrpel duševnou chorobou, v období po havárii sa u neho rozvíjal postkomočný syndróm (syndróm po otrase mozgu),

2/ bezprostredne po havárii sa u JUDr. J. H. rozvíjal postkomočný syndróm s kognitívnymi psychopatologickými a aj motorickými a elektroencefalografickými deficitmi a abnormitami. Jeho správanie, ale ani svedecké výpovede nenaznačujú, že by vyšetrovaný požil alkoholické nápoje alebo omamné látky,

3/ zranenie, ku ktorému došlo 15. júla 2005 malo vplyv na jeho správanie,

4/ postkomočný syndróm sa po havárii postupne rozvíjal, mal svoju dynamiku. V konečnom dôsledku bol vyšetrovaný schopný ovládať svoje konanie len čiastočne a len čiastočne vedel vzniknutú situáciu rozpoznať.

Z č. 1. 182 znaleckého posudku vyplýva, že sudca JUDr. J. H. rozpor vo svojich údajoch vysvetliť nevedel (nechcel, aby sa ho niekto dotýkal, pričom sa ale podrobil iným vyšetrovacím úkonom na mieste havárie a aj v nemocnici), čo predstavuje istý rozpor v údajoch, čo aspoň čiastočne môže viesť k hypotetickým úvahám, že amnézia nemusí byť tak rozsiahla, ako ju vyšetrovaný ponúka. Ide však len o hypotetickú pochybnosť bez možnosti ju objektívne overiť. Už pri prvom vyšetrení MUDr. M. Š. - F. konštatovala spomalené psychomotorické tempo, ako príznak nastupujúcich kognitívnych porúch. Dva dni po nehode bol neurologickým vyšetrením zistený motorický deficit a asi tri týždne po nehode bol elektroencefalografický záznam abnormný.

Na ústnom pojednávaní znalec prof. MUDr. V. N. CSc. zhodne s písomným vyhotovením znaleckého posudku vypovedal, že tento bol vypracovaný na podklade štúdia priestupkového spisu Okresného dopravného inšpektorátu v Žiari nad Hronom, disciplinárneho spisu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, štúdia zdravotnej dokumentácie sudcu a vlastného psychiatrického vyšetrenia. Jediný smerodajný záznam pre posúdenie kvalitatívnej poruchy vedomia bol záznam MUDr. M. Š. - F. Psychiatricky sudcu vyšetrili po dvoch rokoch od úrazu. Veľmi dôležitý bol záznam z elektroencefalografického vyšetrenia, ktoré bolo vykonané mesiac po nehode a ktorý vykazoval abnormné znaky. To viedlo znalcov k záveru, že sudca JUDr. J. H. bol schopný ovládať svoje konanie len čiastočne a len čiastočne bol schopný vzniknutú situáciu rozpoznať. Pokiaľ ide o mieru zníženia týchto zložiek uviedol, že psychiatria pozná

len prítomné, znížené a vymiznuté zložky. Racionálne správanie sudcu po dopravnej nehode, ktorý sa podrobil všetkým úkonom s výnimkou úkonov na zistenie alkoholu v krvi podľa znalca potvrdzuje záver, že išlo o postupný rozvoj postkomočného syndrómu. Znalec však odmietol odpovedať na otázku, prečo sa sudca opakovane odmietol podrobiť výlučne len jednému úkonu, a to skúške na alkohol v krvi s odôvodnením, že ide o otázku hodnotenia dôkazov, teda otázku právnu, na ktorú nie je ako znalec oprávnený odpovedať.

Znalec Doc. MUDr. E. [REDAKOVANÉ] CSc. na ústnom pojednávaní k posúdeniu otázky zníženej prítomnosti sudcu na rozdiel od prvého znalca uviedol, že podľa jeho názoru obidve jej zložky boli znížené na čas po dopravnej nehode významne. Nález neurologického vyšetrenia vrátane elektroencefalografického vyšetrenia môže byť spôsobený aj inými vplyvmi ako úrazom, ale táto pravdepodobnosť je minimálna, ale nemožno ju jednoznačne vylúčiť aj keď to považuje za nepravdepodobné. Postkomočný syndróm nevzniká okamžite, teda v momente úrazu, ale sa objavuje s určitým časovým odstupom a vývoj jednotlivých skupín príznakov nemusí byť súčasný. V počiatočných štádiách môžu byť prítomné výrazné telesné a motorické príznaky a chýbajúce alebo nevýrazné príznaky poškodenia takých psychických funkcií, ktoré nepatria k poznávacím funkciám. V ďalšom priebehu sa môžu telesné a motorické príznaky zmiernovať a súčasne sa môžu zvýrazňovať príznaky z poškodenia poznávacích a ďalších psychických funkcií. Ak mali znalci k dispozícii pravdivé údaje, tak v čase vyšetrenia sudcu boli už prítomné príznaky poškodenia psychických funkcií. Presnejšie rozdelenie priebehu postkomočného syndrómu a jeho jednotlivých príznakov nevedeli znalci poskytnúť. Podľa ich názoru ide však o veľmi krátke obdobie po úraze hlavy, možno hovoriť o bezprostrednom objavení sa príznakov.

Na podklade vykonaného dokazovania možno vysloviť, že prvostupňový disciplinárny senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vykonal vo veci dokazovanie vyčerpávajúcim spôsobom a náležite zistil skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. S rovnakou starostlivosťou objasňoval okolnosti svedčiace v prospech ako aj neprospech sudcu a v oboch smeroch vykonal dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Správne zistil, že vo veci existujú dve proti sebe stojace skupiny priamych a nepriamych dôkazov, z ktorých jedna usvedčuje sudcu z úmyselného vyhýbania sa skúške na zistenie alkoholu v krvi a druhá svedčí o tom, že sudca tak konal z dôvodu následkov postkomočného syndrómu.

Vykonané dôkazy prvostupňový disciplinárny senát vyhodnotil správne a v súlade so zákonom hodnotiac ich jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti po starostlivom zvážení všetkých okolností prípadu. Prihliadol pritom aj na skutočnosť, že znalecký posudok ako dôkazný prostriedok nemá v sústave dôkazov privilegované postavenie, a preto ho treba hodnotiť podľa zásady voľného hodnotenia dôkazov ako každý iný dôkaz.

Na podklade vykonaného dokazovania možno pri zachovaní zásad zákonného hodnotenia dôkazov vyvodit' záver, že príčetnosť sudcu v čase tesne po dopravnej nehode bola v celom rozsahu zachovaná a ak bola znížená, tak len v nevýznamnej miere. Tento záver odôvodňujú dôkazy svedčiace v neprospech sudcu - výpovede B [redacted] K [redacted], J [redacted] T [redacted] a MUDr. M [redacted] Š [redacted] - F [redacted] a nimi vyhotovené listinné dôkazy. Uvedení svedkovia tesne po dopravnej nehode priamo svojimi zmyslami vnímali a pozorovali správanie sudcu a v podstate zhodne uviedli, že sudca po dopravnej nehode reagoval na všetky ich výzvy a pokyny s jedinou už skôr uvádzanou výnimkou a jeho správanie nesvedčilo o poškodení psychických funkcií. Správanie JUDr. J [redacted] H [redacted] bolo racionálne a nevykazovalo známky zmätenosti, dezorientácie ani straty pamäti. Svedkyňa MUDr. M [redacted] Š [redacted] - F [redacted] sice vyšetrením sudcu zistila stav po otrase mozgu ľahkého stupňa, čomu mohla nasvedčovať aj jeho neistá chôdza, ktoré v lekárskej správe konštatovala, ale jednoznačne uviedla, že jeho orientácia bola správna a na položené otázky aj keď oneskorene, ale reagoval.

Týmito dôkazmi boli vyvrátené závery znaleckého posudku a tvrdenia znalcov na ústnom pojednávaní o zníženej príčetnosti (resp. príčetnosti blízkej vymiznutiu, ako uvádzal na ústnom pojednávaní jeden zo znalcov Doc. MUDr. E [redacted] K [redacted], CSc.) sudcu po dopravnej nehode. Závery znaleckého posudku a výpovede znalcov sú založené (s výnimkou lekárskej správy MUDr. M [redacted] Š [redacted] - F [redacted] na lekárskech správach a vyšetreniach sudcu vykonaných s väčším alebo menším časovým odstupom (elektroencefalografické 12. augusta 2005, psychiatrické 2. augusta 2005) od spáchania skutku alebo na podklade subjektívnych údajov sudcu (psychiatrické). Neurologický nález z 18. júla 2005 u sudcu konštatoval len stav po otrase mozgu s reflexologickou prevahou na ľavostranných končatinách so sprievodným polohovým závratom bez poškodenia psychických funkcií. Lekárskym vyšetrením sudcu neboli zistené žiadne zranenia, predstavujúce relevantný dôvod pre odmietnutie skúšky na zistenie alkoholu v krvi. Zachovanie racionálnej zložky sudcu po dopravnej nehode je preukázané nielen výpoveďami svedkov, ale aj tým, že z miesta dopravnej nehody dvakrát volal z mobilného telefónu svojej

manželke. Pokiaľ znalci vo všeobecnosti konštatovali nástup jednotlivých psychických a fyzických príznakov postkomočného syndrómu v určitom časovom okamihu, tak v posudzovanom prípade vykonaným dokazovaním tento mechanizmus preukázaný nebol. Nemožno preto spoľahlivo vyvodit' záver, že v posudzovanom prípade u sudcu došlo k bezprostrednému rozvoju postkomočného syndrómu z hľadiska psychických príznakov. Znalecký posudok, výpovede znalcov a svedecké výpovede boli ako rovnocenné dôkazy hodnotené podľa zásad zákonného hodnotenia dôkazov a bolo správne zistené, že výpovede svedkov, ako priamych pozorovateľov správania sudcu po dopravnej nehode sú v podstatných skutočnostiach významných pre posúdenie viny sudcu zhodné. Svedkovia svedčiaci v neprospech JUDr. J. H. tohto nepoznajú, nie sú s ním v žiadnom vzťahu, a preto nemali dôvod vypovedať v jeho neprospech. V priebehu konania neboli zistené žiadne skutočnosti zakladajúce pochybnosti o nezáujatosti svedkov a pravdivosti ich výpovedí a v tomto smere ani sudca nevzniesol žiadne námietky, a preto ani odvolací disciplinárny súd nemal dôvod o ich pravdivosti pochybovať.

Podľa § 116 ods. 1 disciplinárnym previnením je

- a/ zavinené nesplnenie alebo porušenie povinnosti sudcu,
- b/ správanie, ktoré vzbudzuje oprávnené pochybnosti o nezávislosti a nestrannosti sudcu pri rozhodovaní, o nezáujatosti sudcu voči účastníkom konania a o úsilí ukončiť' súdne konanie spravodlivo a bez zbytočných prieťahov,
- c/ nepreukázanie požadovaných výsledkov podľa zásad hodnotenia sudcov schválených podľa osobitného predpisu a na základe hodnotenia práce sudcu,
- d/ nesplnenie povinnosti podať majetkové priznanie podľa § 32 ods. 1 ani v lehote ustanovenej podľa § 33 ods. 1 alebo nespôsobilosť sudcu hodnoverným spôsobom preukázať zdroj majetkových prírastkov, ktoré zjavne presahujú súhrn jeho platov a iných vyčíslených príjmov,
- e/ porušenie povinností pri výkone štátnej správy súdu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 116 ods. 2 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z. závažným disciplinárnym previnením je konanie uvedené v odseku 1 okrem konania uvedeného v písmenách c/, d/,

ak vzhľadom na povahu porušenej povinnosti, spôsob konania, mieru zavinenia, opakovanie alebo iné priťažujúce okolnosti je jeho škodlivosť zvýšená.

Povaha porušenej povinnosti je v posudzovanom prípade významná, pretože sudca aj keď utrpel ľahký otras mozgu, jeho psychické funkcie neboli narušené alebo boli narušené len v nevýznamnej miere a napriek tomu sa v rozpore so všeobecne záväzným predpisom odmietol podrobiť skúškam na alkohol v krvi tesne po tom a napriek tomu, že svojím nesprávnym konaním spôsobil vážnu dopravnú nehodu, ktorá len šťastnou náhodou nemala vážne a neodstrániteľné následky, či už pre druhého účastníka dopravnej nehody alebo ostatných účastníkov cestnej premávky.

Sudca pri odmietnutí svojej zákonom uloženou povinnosťou (§ 3 ods. 2 písm. c/ zákona č. 372/1990 Zb. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov) konal premyslene (spôsob konania) a bezdôvodne, pretože lekárske vyšetrením neboli u neho zistené zranenia, ktoré by jeho konanie odôvodňovali a ani samotné sa podrobenie skúške na alkohol v krvi neohrozovalo život a zdravie sudcu. Konal navyše opakovane, keď sa dvakrát odmietol podrobiť dychovej skúške a raz odberu krvi na vykonanie tejto skúšky napriek tomu, že všetkým ostatným nariadeným úkonom (vyšetrovacím aj lekárske) sa dobrovoľne podrobil.

Tohto konania po spáchaní dopravného priestupku sa JUDr. J. H. dopustil nie ako bežný vodič, ale ako sudca, teda verejný činiteľ napriek tomu, že z ustanovenia § 30 ods. 1 Zákona o sudcoch a prísediacich mu vyplýva aj povinnosť v občianskom živote zdržať sa všetkého, čo by mohlo narušiť vážnosť a dôstojnosť funkcie sudcu.

Na podklade uvedeného je odôvodnený záver, že spôsob konania a povaha porušenej povinnosti sudcom JUDr. J. H. zvyšujú škodlivosť konania sudcu, a preto prvostupňový disciplinárny senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konanie sudcu v bode 1/ napadnutého rozhodnutia správne právne posúdil ako závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. b/ s poukazom na § 116 ods. 1 písm. a/ a § 30 ods. 1 Zákona o sudcoch a prísediacich.

Disciplinárny senát súdu prvého stupňa postupoval správne a v súlade so zákonom, keď disciplinárne stíhanie za samostatné konanie posúdené ako priestupok v bode 2/ napadnutého rozhodnutia zastavil, pretože odo dňa jeho spáchania ku dňu rozhodnutia

disciplinárneho senátu uplynula doba dvoch rokov, v ktorej je potrebné priestupok prejednať (§ 20 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch).

Pochybil však pri úvahe o výmere disciplinárneho opatrenia, pretože jeho uloženie na úplne spodnej hranici nevystihuje zvýšenú škodlivosť konania sudcu z hľadiska individuálnej ani generálnej prevencie. Povaha porušenej povinnosti, spôsob konania sudcu a škodlivosť jeho konania podľa názoru odvolacieho disciplinárneho senátu vyžadujú uloženie prísnejšieho disciplinárneho opatrenia, a preto sudcovi uložil disciplinárne opatrenie - zníženie funkčného platu sudcu o 50 % na obdobie ôsmich mesiacov, ktoré vzhľadom na odstup času od spáchania skutku považuje za postačujúce pre splnenie funkcie disciplinárneho opatrenia.

Na záver odvolací disciplinárny senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky poznamenáva, že predmetom jeho prieskumnej povinnosti a tohto rozhodnutia bola disciplinárna vec JUDr. J. H. a nie vec, na ktorú sudca v odôvodnení podaného odvolania poukazuje. Navyše je však potrebné uviesť, že po zadovážení označeného rozhodnutia odvolací disciplinárny senát zistil, že išlo o iný typ skutku (JUDr. J. H. sa nekladie za vinu jazda pod vplyvom alkoholu), z ktorého bol iný sudca uznaný za vinného. Navyše správanie iného sudcu po spáchaní skutku a v priebehu disciplinárneho konania na rozdiel od správania JUDr. J. H. po spáchaní dopravného priestupku bolo diametrálne odlišné a okrem iných významných skutočností malo vplyv na výrok iného odvolacieho disciplinárneho senátu o upustení od uloženia disciplinárneho opatrenia.

Podľa § 120 ods. 1 Zákona o sudcoch a prísediacich disciplinárne konanie sa začína na návrh.

Podľa § 120 ods. 2 citovaného zákona návrh na začatie disciplinárneho konania je oprávnený podať minister (písm. a/) a predseda súdu proti sudcovi príslušného súdu (písm. e/).

Podľa § 131 ods. 2 uvedeného zákona odvolanie môže podať predseda príslušného súdu, ktorý podal návrh na začatie disciplinárneho konania (písm. b/), orgán ktorý návrh podal (písm. c/).

Z týchto ustanovení vyplýva, že každý z oprávnených subjektov (okrem iných zákonom vymedzených subjektov) je oprávnený podať návrh na začatie disciplinárneho konania a odvolanie voči rozhodnutiu disciplinárneho senátu súdu prvého stupňa samostatne. Nie je vylúčené, aby oprávnené subjekty v prípade vzájomnej dohody uplatnili svoje individuálne právo aj v jednom spoločnom návrhu. To však neznamená, že sa tým vzdávajú svojho práva na samostatný postup podľa § 131 ods. 2 Zákona o sudcoch a prísediacich alebo, že ich právo týmto postupom zo zákona zaniká. Takýto záver nemožno vyvodit' zo žiadnych ustanovení Zákona o sudcoch a prísediacich a nemožno ho vyvodit' ani z ustanovení Trestného poriadku, ktorého ustanovenia sa primerane vzťahujú na disciplinárne konanie ak tento zákon neustanovuje inak alebo ak z povahy veci nevyplýva niečo iné.

Na podklade týchto úvah odvolací disciplinárny senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 30. októbra 2008

JUDr. Martin Piovartsy, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Monika Ivančíková

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Piovartsy", written over a horizontal line.